

روش نویسه‌گردانی

اصطلاحات عربی و فارسی که در انگلیسی معادل استاندارد ندارند، بر اساس روش زیر ترجمه می‌شوند:

ع	ا	ع	ع
الف	a	غ	gh
ب	b	ف	f
پ	p	ق	q
ت	T	ک	k
ث	th	گ	g
ج	J	ل	l
چ	ch	م	m
ح	ḥ	ن	n
خ	kh	ه	h
د	d	و	w
ذ	dh	ی/ی	y
ر	R	الـ	al-
ز	z	أ	a
ژ	zh	إ	i
س	S	أ	u
ش	sh	آ	ā
ص	ṣ	یی	ī
ض	ḍ	نو	ū
ط	ṭ	ة	t
ظ	ẓ	ه	h

ادغام الف و لام

حرف تعریف «ال» (که معمولاً بر سر اسامی و با یک خط تیره می‌آید) در صورتی که همراه با یک حرف اضافه یا یک جزء از کلمه‌ای باشد (مانند: و، من، الی، عن، فی، علی)، به صورت جداگانه بعد از آن حرف اضافه و با یک خط تیره نوشته می‌شود. به عنوان مثال: «والبیت»، «من البیت»، «الی البیت»، «عن البیت»، «علی البیت»، «فی البیت»، «للبیت»؛ اینگونه نوشته می‌شوند:

wa al-bayt, min al-bayt, ilā al-bayt, an al-bayt, ‘alā al-bayt, fī al-bayt, lā al-bayt.

هنگامی که «ال» بعد از حرف اضافه قرار می‌گیرد، مانند حرف جر «ک» و حروف اضافه «ب» و «ل»، باید به صورت زیر ادغام شود: bil-insān (بالانسان)، lil-insān (للانسان)، kal-insān (کالانسان).

بعضی از کلمات به همان شکل طبیعی خود نوشته می‌شوند مانند:

Allah	Qur'an
Ayatollah	shariah
hadith	Shaykh (capitalised when used as someone's title)
hajj	Shi'a, Shi'i

Imam (capitalised when used as someone's title)	sunnah
qibla	Sunni

اسامی مقدس، پیامبران، ائمه اطهار

بعد از ذکر نام حضرت محمد (ص)، یک امام، حضرت فاطمه زهرا(س)، یا پیامبران پیش از اسلام، کلمه مخففی برای ادای احترام مانند «صلی الله علیه و آله» بکار برده می‌شود. در این صورت لازم است از کلمات مخفف زیر استفاده شود:

(S) پس از نام حضرت محمد (may Allah bless him and his progeny)

(A) پس از نام یکی از امامان، حضرت زهرا یا پیامبران پیش از اسلام (peace be upon him/her)

بن، بنت، کنیه‌ها

کلمات «بن» و «بنت» (ibn و bint) تنها در صورتی با حرف بزرگ نوشته می‌شوند که در ابتدای نام یا جمله ظاهر شوند، مانند Alī ibn Sīnā و Ibn Sīnā ، پس Alī ibn Sīnā صحیح نیست.

کنیه‌ها (ابو، ابی، ابا، ام) (Abū, Abī, Abā, Umm) باید با حروف بزرگ نوشته شوند و هرگز تلفیق نمی‌شوند، به عنوان مثال، Abulqāsīm و Ummul Banīn نادرست هستند. از Bin و b نباید استفاده شود.

نوشتن کلمات با حروف بزرگ

کلمات ترجمه شده باید مطابق با گرامر زبان انگلیسی با حروف بزرگ نوشته شوند، یعنی در ابتدای جملات، در عناوین و برای اسامی. اما هنگام ترجمه یک جمله یا عبارت، نوشتن با حروف بزرگ لازم نیست.

خط تیره

ممکن است از خط تیره برای نشان دادن پیشوندها و پسوندها استفاده شود، به عنوان مثال "pīsh-namāz" (پیش‌نماز) و "kitāb-hā-yi dīnī" (کتاب‌های دینی) و "li-takūnū" (لتکونوا) و "bi-buyūtihim" (ببیوتهم).

تشدید حروف

تشدید حرف آخر یک کلمه معمولاً نشان داده نمی‌شود، به عنوان مثال "qawl wa fi'l" (قول و فعل) درست است و "qawlun" نادرست است.

نام‌ها

نام‌ها ترجمه نمی‌شوند. به عنوان مثال: "Seyyed Hossein Naseri".